

tusschen de personen, die konden volstaan met een zoogenaamden „confectieschoen” en degenen voor wie schoenen op maat moesten worden gemaakt; men zie hiervoor de mededeeling van Februari 1942, waarin 2 rubrieken werden onderscheiden.

Thans vervalt dus de toen onder 1e genoemde rubriek. Alleen voor de gevallen van rubriek 2, dat zijn die gevallen, waarin bijzonder schoeisel noodig is, dat naar maat moet worden gemaakt, worden nog vergunningen afgegeven.

Dit beteekent dus, dat zij, die schoenen met ingebouwde steunzolen of hooge schoenen noodig hebben, niet meer voor de verstrekking in aanmerking komen, evenmin als degenen, die een schoen met verhoogde zool noodig hebben (zie de lijst van indicaties op blz. 50 van de *Regeling*). In al deze gevallen zal men zich met niet-lederen schoeisel moeten behelpen.

Per maand kan slechts een zeer beperkt aantal vergunningen worden gegeven. Het is dus duidelijk, dat men alleen dan een aanvraag moet indienen, wanneer het beslist noodzakelijk is, dat de patiënt naar maat gemaakt schoeisel draagt. Men dient zich dus te beperken tot de ernstige misvormingen.

Op het formulier MD 29 moet door den behandelenden arts worden aangegeven, dat orthopaedisch schoeisel naar maat noodzakelijk is.

C. BANNING,

's-Gravenhage, 23 Mei 1942

Geneeskundig Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid

ZOUTLOOS DIEET OF ABSOLUUT MELKDIEET

De conclusie van LINDEBOOM, dat de beste prophylaxis tegen het ontstaan van intoxicaties bij zwangeren zou bestaan in een dieet, zoo rijk mogelijk aan eiwitten, klopt niet met datgene, wat de practijk tot nu toe heeft geleerd.

Zoo is het een bekend feit, dat in het geblokkeerde Duitschland 1914—1918 de eclampsie nagenoeg geheel verdween, terwijl het aantal intoxicaties sterk terugliep. Dit geschiedde onder invloed van een dieet, dat wij thans allen kennen: koolhydraatrijk, vetarm, eiwitarm. Sindsdien heeft dit dieet als het meest doelmatige voor zwangeren gegolden.

Af te wachten blijft, hoe deze zaak zich gedurende deze blokkade zal ontwikkelen; van toeneming is echter nog niet veel gebleken, zooals men eigenlijk zou moeten verwachten, indien de redeneering van LINDEBOOM juist ware. Mocht de in den vorigen oorlog opgedane ervaring ook thans bevestigd worden, dan meen ik, dat de practijk toch boven de theorie moet gaan.

Amsterdam, 20 Mei 1942

R. SCHUURMANS

BERICHTEN

BUITENLAND

DUITSCHLAND. — RECHTSTREEKSHE BESTELLING VAN RECEPTEN. De rijksminister der posterijen heeft goedgevonden, dat op het platteland postboden ontvangen recepten rechtstreeks aan den apotheker afgeven. Ook de bestelling van de geneesmiddelen wordt op deze wijze bespoedigd (*Münchener medizinische Wochenschrift* 1942, blz. 390).

— LEVENSMIDDELEN MET EEN „REICHSGESUNDHEITSGÜTEMARKE” ONDERSCHIEDEN. De „Reichsvollkornausschuss” heeft belangstelling voor alle levensmiddelen van welke de grondstof van goed gehalte is en de verdere bereiding waarborgt dat zoo min mogelijk waardevolle bestanddeelen verloren gaan. Deze levensmiddelen kunnen met een „Reichsgesundheitsgütemarke” worden onderscheiden. Zes instituten houden zich bezig met de contrôle van de gemerkte producten, waartoe behalve „Vollkorn”brood, cakes en beschuit, zoete most, bevroren visch, gistextracten, eiwit-surrogaten, kindervoedsels, marmelades en minerale waters behooren (*Münchener medizinische Wochenschrift* 1942, blz. 434).

— OPGRAVEN VAN LIJKEN. In verband met de oorlogsomstandigheden besloot de rijksminister van binnenlandsche zaken voorloopig geen toestemming meer te verlenen tot het opgraven van lijken ter bijzetting in een ander graf. Wel wordt toestemming verleend,